

உ.
கணபதி துணை.

முத்தலநாயக மும்மணிக் கோவை.

இது

திருக்கடம்பநதிறைத் திருப்பணிசெய்தவரும்

தேவிகோட்டை

பழ. அ. வேங்கடாசலச் செட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள் மாணக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி

ரா.ம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

தேவிகோட்டை

எஸ்டேட்பிரஸில்

அச்சிடப்பட்டது.

1920.

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

தேவிகோட்டை

வெ. ஆ. தி. மா. சிதம்பரச்செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமக வாகலாக் காமரு வளத்தாற்
சேனாட் டினுமுயர் சோனாட் டமரு
மெத்தலத் துனும் துந்தமோத் தமமென
நாவிரி பாவிரி பூவிரி காவிரித்
தடம்பொலிந் துயர்திருக் கடம்பந்துறையி
னினியசொல் லறிவு நனிமிகு பூருவ
புண்ணிய வசத்தா னண்ணு சிவார்த்சனை
தேர்ந்த சைவசிக் தாந்தநூ லுணர்ச்சி
யுந்நத மகாசிவ சிந்ந தாபணம்
விழுப்பந் தருஉ மொழுக்க மாதிய
மாமை சால்குரு சாமி முதலியார்
வயிரமா ணிக்கமுத் துயரிய முன்றை

யொன்றன்றி நென்ற மன்றவே நினை
 யேவரும் வியப்பக் கோவைசெய்தாலென
 முறைமுறை முன்னூற் றுறையணி நிறைபாந்
 காசிரி யப்பா மாசிரி நேரிசை
 வெண்பாக் கலித்துறை பண்பாச் சமைத்து
 மூம்மணிக் கோவை நன்மைப் பெயர்வைத்
 துலகுப யோகமா யிலகுறப்
 பாடியீ கெனத்தனை நாடிவேண் டி - லே. (2)

நேர்சை வேண்டா.

தேவைநகர் மீதெமது திண்ணனார் வம்மிசத்தே
 *னுவசியந் தேர்வேங்க டாசலப்பேர்—மாவசிய
 னச்சிட் பெயோக மாப்படிக்குப் புத்தகமா
 யிச்சகத் தார்க்கிய வே. (3)

கலித் துறை.

வித்துவகுடா மணிசொக்கலிங்கவியன்பெயரோன்
 சுத்தன்சிவபூசகனெண்கடம்பந்துறைமணிவெற்
 பத்தகுமீங்கோய்மலையென் றுலகமெலாம்பரசு
 முத்தலநாயக மும்மணிக்கோவை மொழிந்தனனே (3)

தேவிகோட்டை

பழ. அ. வேங்கடாசலச்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

காராருஞ் சோலைக் கடம்பு துறைமுதலாச்
சீராரு முத்தலமா தேவருக்கு—நாராரு
முடிமணிக் கோவை மொழிந்தான்நிட முறவே
யாம்பணிக் கோவைபென வாய்ந்தது.

நற்கு கசடறக் கற்பவை கற்றரின்
நிற்கவெனுஞ் சொற்கிலக்காய் நிற்கின் றோன்—பற்கன் றுண்
மாகிரியப் புகிக்கும் வண்காசைச் சொக்கலிங்க
தேசிகனைச் சிலனுவந் தே

- க0 வமலரின் னுடனச் சமலரை யொருங்குவைத்
தெண்ணுபு பகுதிக் கண்ணுயிர்ப் பகுதிக
ளடங்கநின் றிறைஞ்சற் கிடங்கெழுத் தாங்குங்
கௌவுப சாரிக மநயெனு மவரைபுந
திவள்பர மெனநீ நவின்மறை யதனுள்
- கரு விளக்கினை யனைய கொளற்கரு நலனெலா
மறந்தவர் புரிந்த மறம்புகல் வதற்கு
நடுங்குமென் னுள்ளங் கொடுங்குண வயத்தராய்
நானே பிரம நானே பிரமமென்
முனா திகன்றமர் மேனா வியற்றவும்
- உ0 வெகுளா தவர்புரி யிகலோய்ந் தடங்கிய
நாப்பணின் றிலங்கினை மீப்பெருஞ் சோதியா
யதுகண் டடங்கா தவரகம் பரமெனு
முதுபெரும் பாதக முன்னின் றுய்த்தலி
னிழிதரு விலங்கும் * பழிதருபுள்ளுமாய்ப்
- உரு பாதல மேழினுங் கீழ்சொற் கழிபதம்
போதுறு புனைமுடி யெல்லாப் பொருண்முடி
வென்றருஞ் சுருதிசொ னின் றுனை யடிமுடி
தாரீ இப்பல் னுழிக ளொரீ இப்புலம் பெய்தி
யினைத்தல மந்தகம் வினைத்தபா தகநினைஇ
- ந0 நடுநடு நடுங்கநின் னடிமலர் வழுத்துமல்
வரிக்கு மசத்தியம் விரிக்கு மயற்கு

† கண்டும் என்னும் உம்மை தொக்கது. * தன்னைச் சுமக்கும்
புள்ளருவந் தனக்குவந்ததே ஈண்டுப்பழி யென்க.

மும்மணிக்கோவை.

முன்னிலை தெருட்டுபு நன்னிலை யருளினை
நின்னருட் பெருக்கினை யென்னென் றுரைப்ப
தடியே னறியிலி கடியினை பலபுரி

௩௫ கொடியே னெனினும்ப் படியிலாப் பாதக
மாயகான் பரமெனும் வாயுரை கனவினு
மேயில னுரைக்குநர் தாயினு மினியரே
யாயினுந்தெவ்வரென் றேயுளங் கொள்வனின்
னருட்பா வொன்றதி விருப்பா யேற்றதன்

௪௦ பொருட்பாங் குணர்ந்தருந் தெருட்பே ரின்மினை
முள்ளிச் செடிக்கு மன்னிக் கொடுத்தருள்
வள்ளற் றலைவனா ரெள்ளற் றொதுக்குபு
நாம்பர மென்பர்பா னண்ணா தேயென்
றருடிரு வாக்கென் சிரமுறப் புனைந்தனன்

௪௫ மாயா வாதப் பேய்பிடித் தாட்டலி
னோயா னுலைந்து மாயா நிற்குந்
தியவர் பாங்கருஞ் செல்கில னெந்தாய்
மேயவப் பெருநல னேயலான் மேலு
நின்னடித் தொண்டர் பொன்னடிக் கமலஞ்

௫௦ சென்னியிற் கொண்டவரின்னருட் குரியருந்
றேவல் புரிந்துதின் சேவடிப் பூசனை
யாவதென் றியற்றி யோவற வழுத்துவேற்
கருள்வதொன் னுள்ளதப் பொருள்பிறி தல்லதிள்
னினையசே யாய வளநிறை புகலிமன்

௫௫ ஞால நின்புக மேமிக வேண்டிந்தென்

ஞல வாயி லுறையுமெம் மாதியென்
றியம்பியாங் கமணிநு ளிரித்துநின் பெரும்புகழ்
வயங்கொளி விளக்கினை நயங்கொளு மச்செய
றானே புரிந்திடுந் தன்னிக ராற்றலுந்

௬௦ றேனே யாயு முலகெலா முணர்ந்துகொண்
டிதந்தரு சருவ சுதந்திர பதிதின்
பதந்தொழுத வேண்டியெவ் விதந்தரு பயன்கஞ்நம்
பெற்றுவாழ் கென்றுளத் துற்றபே ராளுநிநாற்
சொற்றருள் வாப்மையே தெற்றெனக் கொண்டுனை

௬௫ வேண்டுவ தியாதெனீந் காண்டகு முலகிடை
யாண்டவ னீதின் னடிமையா மென்றுனைப்
போற்றிவாழ் நெறிக்கிடை யூற்றினை வினைத்திங்
காற்றொணுத் துயர்செய் தகிலமும் பரந்து
செந்நெறி வேட்டோர்க் கிந்நெறி யிலகுனி

௭௦ னன்னிலை யளிக்கு மெய்ந்நெறி யென்றிர்ச்
தாழ்நா குய்க்கு மகம்பிர மக்கோள்
பாழ்பட நின்புகழ் வாழ்வுறப் புரிதலே
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தார்த்தென்

௭௫ றருள்வா சகம்விலக் கிருண்மா சுறுதீ
நெறியா தலினிதை யறவே ரொடுங்களைந்
துன்புகழ் விளக்கு மன்பெரு நலனிஃ
கின்புற வருளுத லின்பர மேமுந்
றுணர்ந்தகின் பாலிவ் வுலகுநாம் பரமெனப்

அ0 புணர்ந்தபாழ்ந் குழிவிழ் புன்கணற் றுமையி
னிரந்துவேண்டினன்மிகையென் றுளங்கொளர்தவ்
வரந்தைதீர்ந் தின்புற வருடிபெய்ம் பெரும
வுலகெலா மரந்தைதீர்ந் துயவருள் காவிரி
யிலகநேர் வடபா லிதற்கணி த்தாகத்

அரு தென்பாஸ் வடாது திசாபி முகத்தமர்ந்
திற்பார் தருமுற் நிலாமுலை யுமையுட
னினிதுவீற் றிருந்தரு ளெந்தாய்
கனிதரு கருணைக் கடப்பவ னேசனே. (சு)

கடம்பந் துறையினின்றுக் கண்ணமல னென்று
மிடம்பந் துறைகை பிறைவி—யுடன்பந்
தணையகன்று நாமுய்யச் சார்கின்றான் வம்மின்
விணையகன்று வீடுவிழ்ந் வீர். (உ)

வீடரு டாதா சிவனன் றிலையென வேதமெல்லா
மாடவி னான்முத்தி காமிக டாமுத்த காபிமுகங் [ப்பங்
கூடுற நோற்றடை கென்றோர்த் தருள்குணங் கொல்கட
காடனவ் வாசை முகனா யமர்ந்தருள் காணமே. (ஈ)

இரத்தினகிரி.

கார்மல மொருவருஞ் சார்நல னிலாமையென்
றோவறி வொருங்கே வீவுற மறைத்திடுந்
தன்ணையுங் காட்டா தின்னல்செய் பெருவணி
யுடையதவ் வெறுழ்வணி யடையவு மழித்துத்

- 15 தரும்பே றுனிவிழைஇ வரும்பே ருலகர்சா
 ரிரும்பான்மை தேற்றுஞ் சுரும்பார் குழலின
 ளெண்ணுட் பிறையையிக் கண்ணே யேற்றக்
 குறைவின றிருக்கென நிறுவித்தன் னானே
 தெளிதர விளக்கியாங் களிதிரு வெண்ணீர்
- க0 நெளிதிசை பரப்பிக் கிளர்திரு நுதலின
 ணம்புருக் குழைவிற் கின்புளங் குழைதலே
 யன்றி யெத்துணை வன்றிற லோர்வினுங்
 குனியவு முளங்கொளாத் தணிமுதற் பசமனீர்
 நீகோலோ விற்குனித் தேகுவ தெனமுனீஇச்
- ர0 சேமவில் லோடுமக் காமன்விற் பறித்தன்
 றிணையுற வைத்தாங் கணைதிருப் புளுவின
 டிருவுளத் தடநிறைஇப் பெருகருள் கருணைகள்
 பக்குவா பக்குவர் தக்கபல் லுயிர்கட்
 கருளிரு மதகெனு மிருதிரு விழியின
- உ0 டனதெழிற் சாபையோன் மெனுமயில் சாம்புறு
 மாபுரி காம ரூபியை யிருகண்
 னிடைக்கொண் டெனவனப் புடைத்திரு நாசியா
 டாயர்தா நுகர்பொருள் சேயர்வாய்க் கொடுத்துட
 னையமிக் கவர்தரத் தூயமு தென்றதை
- உ0 யுட்கொளு முலகவ முக்கமீ தாமெனப்
 பொற்கிணத் தருளமு தக்கழி சுவையுண
 வைத்திருத் தோடுடை மணிவளத் தமைத்திளஞ்
 சேய்தர நுகர்தருஞ் செவித்திருச் செவியின

- ளாவணி தருபா னிருசெவி பருகமா
 ௩௦ துரியனா ரமுதெழீஇ வருகிரு வாயின
 ளியலொளி * வீடிகைச் செயலொளி யெய்திமா
 துளைவிதை நிரைத்தென் லொளிர்திரு மூலாள்
 சீவருக் கருள்கமா தேவவென் றுடனிருந்
 தேவாறு வுரைகிரு நாவினள் சீவர்கென்
- ௩௧ காமலர் குளிந்து மிருதய வதனநேத்
 திரமலர் விரிந்தும் பெருமகிழ் வுறப்புரி
 யொருமதி யிதுவெனுந் திருமுக மதியின
 டேவர் மாதர் யாவரும் பூண்ட
 நாளுடை மங்கலம் போலா தாளுடை
- ௩௨ வீச னித்திய னிறைவன் நிருப்பூட்
 லீலப்பிலாத் தருணமங் கலத்திருக் களத்தின
 ளண்டப் பகுதிமுற் றுற்றிநின் றளித்தனேர்
 கண்டெப் புவனமுங் கைதொழு துய்கெனத்
 தனிச்சிவ ராச தானியா மதுரை
- ௩௩ யினிற்றனி யரசியா யினிதிருந் தகிலமு
 மொருவறப்பொறுத்துநின் றருடிருப் புயத்தினள்
 குழையா வியற்கைப் பெருமலை குழைத்த
 மழுவார் காத்தன் றமுன்மே னியைத்தனி
 திளைத்துடன் குழைத்த வளைத்திருக் காத்தின
- ௩௪ ஞலகெலா முயுநெறி நிலவுறச் சேய்வா
 யலகலாத் தமிழ்மறை மலர்தா வுதவும்

பராபர ஞானம்¹விராவீ நிறையமு
திருகட மெனத்திகழ் தருதிரு முலையினள்
சரமச ரம்மெனு மிருணகை யுரோம

- ௫௫ நிரையு மொருமல ரிருமலர் மும்மலர்
வகைமும் மடியின் ரெகையு முணர்த்தியாங்
ககிலசீ வரையுந் தகவுறத் தன்னுள்வைத்
துற்றிருந் தருடிருச் சிற்றுத ரத்தின
னெழிற்பெருங் கடற்றிகழ் சுழித்திரு வுந்தியாண்
- ௬௦ மலர்ந்துங் குவிந்து முலர்ந்துங் குணந்திரீஇ
மற்றைநீர் நிலைகளி லுற்றதா மரைமுடி
முனப்படா தனைய வனப்புநீர் நிலையிற்
பேரரும் பிரண்டுகொண் டேர்கொடி யொன்றென்
றுரைதிரு துசப்பினள் புரரிபு வீரர்தம்
- ௬௫ பூமித்தே ரன்றிதோர் சேமத்தே ரொன்றெனத்
தகுதிரு வல்குலான் பகருமத் தேர்க்கணி
செயவரு கதலியி னியைதிருக் குறங்குனள்
வெருவுதல் கால்கவைத் தொருவுத லாகிய
மருவுறு தசைவற் ரொருநிலை யாயம்
- ௭௦ மாதர்நீர் நிலையுறு மேதகு மிருகுளிர்
மானு டினைத்திருச் சானுவி னுள்பய
முற்றொளித் தொடுங்கி வற்றுறு பயத்திடை
விடாதுலை வராலெனப் படாதொரு நிலைத்தாய்க்
கவினிலை நீரி லவிர்வரா லெனத்தகுந்
- ௭௫ திருக்கணைக் காலினள் பெருக்கமிக் குளவுயிர்ப்

- பகுதிக் கிருவினைத் தகுதியின் வினைப்பய
 னிறைசெய் தளிப்ப வுறைதரா செனத்திகழ்
 திருப்பரட் டினனைந் தொருப்படு வார்க்கே
 யருணிலை தெரித்தாங் கொருதலை யைந்துறுப்
- ௮௦ பமையுமந் நீர்நிலைக் கமடங்க ளாமெனும்
 புறத்திரு வடிவிரற் றிறத்தின ளென்றுந்
 தோற்றசெங் கமலமுற் பாற்றுறு மலரெலா
 மடைக்கலம் புகுந்தாங் * கிடைக்கல மலாத்திருத்
 தொண்டர்தூய்த்தொழுத்தினமண்டுபேருள்புரீஇ
- ௮௫ விருப்பொருங் குதவுந் திருப்பெரும் பதத்தின
 ளாயவண் சிவையுமை யம்பிகை யிமாசலை
 நாயகி திரிபுரை தூயவள் பவானி
 பகவதி புராந்தகி தகவதி வரம்புயை
 சுகவதி கந்தரு முகவதி சங்கரி
- ௯௦ நீலகந் தரியனை மேலவந் தரிபரை
 பாலணம் பகியருட் சீலசுந் தரிபரி
 பூரணி கயற்கணி நாரணி மனோன்மனி
 யாரணி சாம்பவி காரணி பயிரவி
 தேவிகங் கானியெம் மாவிக் கருந்துணை
- ௯௫ யருட்பெருந் தலைவி திருக்கொலு வீற்றிருந்
 தருளிடப் பாகுந் றெருள்விடைப் பாகன்
 றிருவாட் போக்கியென் றுரைபே ரிரத்தின
 கிரிவாழ் முக்கட் பெருமான் மலரடி

யொருவா தேத்துது முலப்பிலா
க00 வருளா னந்தந் பெருவாழ் வுறற்கே. (ச)

பெருவாழ் விதுவென்றே பேணுகவாட் போக்கிப்
பெருமா னுலகருளும் பெம்மான்—றருவா
னழிதலிலாப் பேரின் ஸவனடியார் பாதப்
புழுதி சிரமேற் புனைந்து. (ரு)

புனையிழைவண்டார்குழலுமைபாகத்தெம்புண்ணியனே
யுனையிழை யேனு முதவென் றிரந்திலனோவிலென்னாழ்
வினையிழை பாதகமுற்றும் மழித்துன் வினைமலர்த்தா
ணினை * யிழை செம்மணி வெற்பிடங் கொண்டருணின்
[மலனே. (ஈ)

ஈங்கேசாய் மலை.

நின்மல நிடுகன நிரஞ்சன நித்திய
சின்மய விச்சுவ மன்மலர் காரண
விச்சுவ ரூப விச்சுவா தீத
விச்சுவ சேவிய விச்சுவ வந்தரி
ரு யாமீயென் பனமுத லாமிரு மிலக்கண
சாமியென் றருமறை காமிக மாதி
சிவசாத் திரமெலாந் தவமேன் மேலும்
விதந்தெடுத் தோதுஞ் சுதந்திர பாம
நின்னுடன் பிரிவொரீஇ மன்னிய வாராநுட்
க0 சத்திசீ வார்க்கிரங் கித்திரு ஷளம்பரீஇத்

* நினை—முதனிலை.

தன்னருண் மேனிதந். துன்முக னுக்கிரீ
யனையசீ வர்க்கருள் கெனவுட னிருந்தின்
சொற்புகன் றுய்க்கு நற்றிறன் றிருவுளங் [கைபே
கொண்டியிர்க் கருள்வதில் வொண்டொடி செய்

நடு யவளாண் வந்த வாக்கமே யாவும்ச்
சுவையா லலதோர் செயலெமக் கிலைநம்
முருவு மவளரு னுருவே யல்லதூஉ
மெல்லா மவள்வடி வேயிதற் கையமின்
ருதவி னிறம்வே ருகநா முறுவதென்

உ0 மாதர்மிக் குறுமவள் சீதள மரகத
மணியொளி வடிவே நணிநா முறுதுமென்
றெணிரீ மரகத விளிங்கமே னியனா
யம்மலை யுச்சிமேற் பொன்மணிக் கோயிலின்
மன்றவீற் றிருந்தருள் கின்றனை யதனா

உரு விடையறு துயிர்க்கருள்கொடைப்பெருஞ்செல்வனீ
நின்னைவேண் டுவதொன் றுன்னடி யவன்யா
னினிப்பிறந் துழலாத் தனிப்பெரு வாழ்வே
அதுவெனக் கிப்பவத் தாவதன் றென்றியேல
விதுமுடி யொண்மர கதகிரி வாழ்முதால்

உ0 ஷேத முதலா விழுத்தகு நூலெலா
மோதல் பிறருக் குணர்த்தன்முன் னுனசெய்
சாதிப் பிறப்பினி மேதக வருளுக
வீதெற் கினிதளித் தித்தகு பிறப்பினிற்
காலமுண் டாகவே காதல்செய் தூய்யுமா

- ௩௩ பாலியந் தொட்டிது காலமே லுறும்வரை
 பொறைநல் லொழுக்க நிறைநுண் ணுணர்ச்சி
 வாய்மை யடக்கந் தூய்மை வணக்க
 மன்பரு ளாதிய நன்பெலா நிறைந்தார்க்
 கிலனெனு மெவ்வ முரையாமை யீத
- ௪௦ னலதிறை கல்வி கேள்வியி னுட்ட
 மெண்ணுநல் லறனெலா மெண்ணியாங் கியற்றுறப்
 புண்ணியப் பெரும்பொரு டண்ணிய நன்மொழி
 நீதிசத் துவருண மாதிரந் நிறனெலா
 மேதக வருனியவ் வோதிளம் பருவத்தே
- ௪௩ சதுச்சமற் காரம் விதிப்படி பெற்றுட
 னன்மார்த் தார்ச்சனை யதன்மேற் பார்த்தமன்
 பான்மேற் கொடுபுநிந் தாற்றலு நீயரு
 ளருமறை சிவாகம மாதிய வடநூற்
 பொருளாகங் கைக்கனி போற்றெளி தேற்றமு
- ௫௦ மம்மறை வடித்தெடுத் தருடிருத் தமிழ்மறை
 செம்மைமெய் கண்டசித் தாந்தநூற் நிறனெலா
 மோர்ந்துகொண்டிலகெலாமுணர்ந்துயயாங்கணுஞ்
 சார்ந்துநின் றிலக்கியின் பார்ந்துமேற் கொள்ளுமா
 தடைப்படா வரக்கி னடைப்பெரு வன்மையுஞ்
- ௫௫ சைவமெங்கணு நிறீஇப் பொய்புகன் மாயா
 வாதமுற் களைகட் டாதாத் தோம்பலு
 மெவ்வித முணர்த்தினுஞ் சைவநன் னெறிப்புகா
 துய்வில்பா தகம்பினுஞ் செய்வினைக் கொடியரும்

- வெரீ இப்புஞர் துய்வான் விளம்புசொல் லாற்றலுஞ்
 ௬௦ சுவையுண வொடுக்குந் தவநிலை நெறியு
 மிவையுத லாய சிவநிய மங்களே
 யிடையற தியற்றலு முடன்முத லவற்றற்
 றடையுற தென்றுந் திடகாத் திரமுத
 லாந்துணை வலியெலாஞ் சார்ந்துநின் னாக்கலும்
 ௭௦ டிறர்மனை யவரைப் பெற்றதா யேயெனு
 முறுதியு மயலார் நிறையெழிற் பேதையர்
 வலியவந் தனைப்பினு மனாடு நடுங்கி
 விலகநின் றிதஞ்சொலி விலக்கிடுந் திண்மையு
 மெச்செய னிகழினு மென்னுள நின்னடி
 ௮௦ யிற்சலி யாம வினாகுறத் தழீஇக்கொளு
 மத்திற னழுவாச் சுத்தவத் துவித
 நித்தியா னந்த நிறைபெருங் கலவியே
 துய்த்துவாழ் வுறனுமே யத்தீ யருடியால்
 வியத்தகு மிவையுநி தயர்த்துநின் றெப்போ
 ௯௦ தாழினு மிவற்றின்வே றுயொரு பொருளின்னை
 வேண்டி நின் றாற்றினு மாண்டத னிலேசமு
 மருளா தொழிதலும் வேண்டுமிஃ தல்லதூஉ
 மின்னன சிறப்பெலா மெனக்குள தென்றெழுஉ
 நன்னர்முற் றெழுத்து மன்னகந் தாதிதிக்
 ௧௦ குணஞ்சிறி தெனினுமோர் கணமுமென் பாலுற
 நலனுமாங் கருடியெந் தலைவநின் னன்பர்கோள்
 வாமிக வருள்புரி மாகத வல்லியோர்

பாங்கா யிருந்தருள் பரம

விங்கோய் மலையமர் திலங்குவண் சுடரே. (௩)

சுடர்மூன் றருணயனத் தோன்றல் கருணைக்

கடலே விரிந்தடங்கு கங்கைச்—சடையாய்

முகதமன் வல்லிமண வாளாவென் பார்க்கு

விரக*தமன் யாவும் விடும். (௪)

விடங்களை யீங்கோய் விமலனை யாங்கணும்வேற்றச்சார்ந்

துடங்களை தேவிமுகதவல்லி யுமைதிரிசை [மறைசொல்

குடங்களை கொங்கையைக் கொண்டருள்வானைக் குல

சுடங்களைப்பஞ்சப்பிரமணையன்றியோர்சார்பில்லையே (௫)

கடம்பந்துறை.

சார்வருந் திறத்துச் சீர்பெறுஞ் சிருட்டி

யேர்பெற வியற்று மோர்பெருந் தலைவனு

மிப்படைப் பந்தோ பொய்ப்பவஞ் சத்தை

மெய்ப்படத் தோற்றவி னப்பவஞ் சத்தின்

௫ வாஞ்சைநீத் துய்ந்திடற் காஞ்செய லன்றென

வோய்ஞ்சுள மிப்பவந் தேய்ஞ்சய மதித்துன்

கயிலைவந் தையவென் செய்லதி கா

மலமொழிந் திரண்டறு நலனுற வருள்கென

வேண்டிடத் திருவுளம் பூண்டிரு வினையொப்

௧௦ பிருண்மல பாகந் திருவருட் பதிவென்

* தமன்—ஈதுபோலி, † அதிகார மலம், உம்மைத் தொகை

- பனமுறை நினக்குறி னனையவி டுமுமுறற்
கருந்தவ நிபயப் பெருந்தவம் புண்ணிய
பூமியின் மாமிசு தேமலர் கடம்பர்
துறையி னொருங்கி நிறைதவம் புரிதியாங்
கரு குன்னுளம் வேட்டாங் கின்னருள்புரிதுமென்
றருவியப் பிரமன் பெரிதுவந் தீண்டு நீஇப்
பொன்னிதோயந் தருட்கடம்பின்னிழல் வீற்றிருந்
தருளுநின் பொண்ணடி யிருதயத் தமைத்துத்
தேவவாண் டாயிர மோவறப் பெருந்தவம்
உரு புரிந்துநின் னருள்பெறு திருந்துமுட் சோர்வுறு
தருந்தவ மேலும் புரிந்திட மனத்திடங்
கொண்டுகா விரிதோயந் தெண்டரு கடம்பின்
மாடுற வரலுமுன் றேடுபு பல்லுகம்
விண்பறந் திளைத்துங் கண்படா ததீதமா
உரு யுலகெலாங் கடந்து நிலவுலா நீர்மலிந்
தலகிலா விதழிமா மலர்குலா யவற்றா
லடங்கா வடைந்தார்க் கருள்புரிந் துயர்த்த
லடங்கா * மிடைந்தா ரடக்கி வொடுக்க
விருள்கெடுத்த தொளிவிரித் திடுஞ்சிவ ஞானமு
ரு மிருண்மல வெப்பொழித் தருண்மலர் மோக்க
தாதாவென் பார்க்கரு தாதா தானென்ன
மெய்ப்பெருந் தனித்தலை மைப்பொரு டானென
லாதிக ணோர்பல வேதுவி னெவர்க்குந்

* மிடைந்தார், இரண்டனுருபு தொக்கது.

- தெருட்சியின் விளக்குந் திருச்சடை முடியு
 ௩௫ மொருபா மான்மா † வொளிர் திருச் சென்னியு
 மும்மல மாதிய முத்தொகை முாண்கெடுத்
 தம்மலர் பசுத்துவ மகற்றிச் சிவத்துவ
 மளித்தனே ருணர்த்தாங் கவிர்திரி புண்டர
 மார்ந்தொளிர் குடிலைவைப் பார்திரு துதலு
 ௪௦ முலகெலார் தொழவிரிந் திலகுமுச் சுடர்க்கு
 மத்தகு மொனியருண் முத்திருக் கண்களுஞ்
 செந்தமிழ் மணங்கவ ருந்திரு நாசியு
 மருமறை யாவுந் தருதிரு வாயு
 முந்தெழுத் தொளிர் திருத் தந்தபந் திகளு
 ௪௫ மெப்பெருஞ் சுவைகளுங் கைப்பென வெறுக்குமா
 செய்தருந் தனிப்பெருந் தைவிகச் சுவையவாய்
 மெய்தருஞ் சிவாகம விதமிக் கினித்தலா
 லவைதனில் வைத்துச் சுவைதிரு நாவுங்
 குன்றுத லாதியின் றென்றுமோ ரியல்பி
 ௫௦ னருட்கடன் ஈலர்தொளிர் திருத்தகு நிறைமதி
 தகுமென் றுரைதிரு முகமண் டலமு
 மரியயன் முதற்சுரர் பிரியுயிர் நிறுத்தற்
 கொருகறை நிறுத்தி யருடருக் கண்டமும்
 விரிஞ்சன் மாலுதயந் தருந்திருப் புயங்களு
 ௫௫ மருரன்யி னென்றழைத் துஞ்சிட வரந்தான்
 மெய்யெனத் தேற்றுபு ரைவுல குக்குறிந்

- பாற்றிநன் றுடனரு னூற்றிருக் கரங்களு
மயனரி யுருத்தி ராதியர் யாவரும்
வியனுல கெவைகளும் விரிந்தவா ளெடுங்க
~ 0 வொடுக்கின் றெஞ்சி யொடுக்கமின் றதீரமா
யுலப்பிலா தென்று ிலைப்பொரு டானெனல்
கண்டிடக் காட்டும் வெண்டிரு நீற்றினைப்
பாவப் புனைந்தப் பாலொளி பவளத்
திருவொளி யுடன்கலந் தருமறை புகல்புரி
* ௩ தாத்து விதபதத் தரும்பொருள் விளக்கப்
போதமுப் புரிநான் மேதகப் புனைந்த
கிளத்தருந் செம்ப வளத்திரு மார்பு
மகில புவனமுந் தொகுதிரு வுதரமும்
பொன்னம் பரமுத லென்னவு மரிபிர
௭ 0 மாதியர்க் களித்து மேதகு நிராசையே
யெப்பொரு னுந்தரு மெய்ப்பொரு ளெனவினக்
கத்தகு வண்சரு மத்திரு வரை||
மாசில் வீணையு மாலை மதியமுன்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலு
௭ ௧ மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றிதன்
மூசு நீக்குவா கீசநம் வாழ்வு
கண்டன கொண்டொரு வாறு விண்டிட
லன்றி யிற்பெருநெ லென்று மெவர்க்கு
மரியவப் பான்மை தெரிதர வருளிய
௮ 0 சுருதி யிலக்கணக் குரிய விலக்கியப்

- பொருளாய் ஞானக் கிரியா வாய்மை
தருவடி வாய திருவடி மலரும்
பெற்றுமா வண்டம் பிறங்குபல் கோடியு
முற்றிலா முலையுமை பொற்றிருப் பாகமே
௮௫ சார்புற நோக்கருட் பார்வையு மெல்லார்
தோன்றமால் விடைமே லேன்றுவர் தருளியவ்
வயனுளங் களிப்ப நயனநீர் துளிப்பச்
செயலொழிந் தின்பப் பயனுகர்ந் திருப்ப
வவனான் முடியினின் நிவியாம் புயபதம்
௮௬ வைத்துல வாத வத்து விதச்சுக
வாழ்வுதந் தருளிய போழ்மதி நதிதிகழ்
சென்னியேந் தாய்முன் னின்னெடு முடியொன்
நிணையே காண்பா னிணையா வெழுந்தநாட்
காட்டா தின்றுநின் வாட்டோய் வடிவெலா
௮௭ முன்னுறக் காட்டுமீ தன்ணையர் சேயர்தம்
பருவ முணர்ந்துணைத் தருதிறன் போலுமா
லாதவி னீயே யறிந்தருள் செயினலா
லீதருள் கெனயா னிரத்தலெங் கதுவு
மறிவிலாச் சிறியன் குறைதவிர்த் தருள
௮௮ னின்கட னென்பது நிகழ்த்திலேன்
றென்கடம் பந்துறை திகழ்வாழ் முதலே. (௮௦)

வாழ்முதலே நாயேன் வழித்துணையே யெஞ்ஞான்றும்
போழ்மதியங் கண்ணிப் புனிதனே—பாழ்மயல்செய்

தாப வந்தத் * மலஞ் சாய்த்தருள்வ துன்பாமே
நீப வந்தத்தமல னீ. (கத)

நீநா நெனலொரீஇச் சுத்தாத் துவித நிலையின்பமே
தானேவரப்பெறுதொண்டர்குற்றேவறலைமிசைக்கொண்
டான தியற்றும்வ வாற்றலை யேனு மளித்தருளெம்
மானே கடம்பந் துறையிற்றிருந்தருண்மாதவனே (கஉ)

இரத்தினகிரி.

தவமிசு தவமுற் பவமெலா முழந்த
தூயநன் நெறிச்சிவ நேயருக் கல்லது
சார்தற் கரும்பெருஞ் சீர்பெற் றுள்ளது
வந்துவந் தெடுத்தவந் திந்தமா நிலத்திடு
நு முந்துபொன் மலைமுடி யைந்துளொன் றாயுயர்
வெண்ணிரண் டகற்சி நண்ணுமுன் றியோசனைத்
தாயு மரிதென் றசாவா துலகெலாஞ்
சூழ்ந்துந் தொழுதும் வாழ்ந்திடற் கெளிதாய்
விழ்ந்தநா ணனிபுலி யாழ்ந்துநின் றெளிர்வது
க0 சித்தர்கள் சிவன் முத்தர்பன் முனிவ
ரெத்தகை யோரு நித்திய வாசராய்
வாழ்பெருந் தகையின தூழ்வலி யாற்பெறு
மிந்திரன் முனிசா பந்தவிர்த் துடற்சார்
வெம்பக முழுது மம்பக மாக்க

- கரு யுடற்கண் னெனவோர் தடப்பெய ரளித்த
தச்சு நாசிமுன் வைச்சமு தார்த்து
வளர்த்துள வேம்பொன் றளப்பருஞ் சிறப்புடன்
கைக்கு மருந்தின் மெய்க்கினி தாக்குமவ்
வுடற்கண் னையரி னுயிர்க் கன்யாய
- ௧௦ கரும்பார் திருமொழிச் சுரும்பார் குழலி
யழுக்கறுத் துயிருய வழுக்குட லாதிதந்
திழுக்கறு மின்பருள் விழுத்தக வுணர்த்தியாங்
கவடிநு முன்னிலைஇத் திவன்பெரு நலத்த
நின்னன் வாய வெல்லையில் சீர்த்துகண்
- ௧௧ மன்னு மிரத்தின் மலைவாழ் முழுமுதா
லம்மலை யுச்சிமேற் செம்மணிக் கோயிலின்
மேற்றிசை முகனாய் வீற்றிருந் தருளுநீ
யாண்டுனை யன்புடன் காண்டலே கருத்தாய்
வருவார் தென்றிசை வாயில் வழியே
- ௧௨ வருமா வகுத்தத் திருவா யிலினேர்
வடநிழ லருட்குரு வடிவனா யமர்வது
மபின்னையா யுடன்சார்ந் தருளு மாதேவி
யத்திருக் கோயிற் கணித்தா யதன்ஈழ்ப்
பின்னைபோ லமர்ந்தருள் பெற்றியுந் தூக்கிற்
- ௧௩ றத்துவ சோபா னத்தொகை தனித்தனி
யெய்த்திளைத் தேறுநர்க் கத்தலை யின்னருட்
செங்கர நீட்டி யிங்குநம் மக்காள்
வம்மினீ ரென்றங் கின்மொழி யருளித்

- ஊக்கி யெடுத்துடன் மேக்குற வேற்றித்
 ௪௦ தத்துவா தீதத் தனிப்பர் நிற்பதஞ்
 சேர்க்குந் தன்செயல் யார்க்கும் புலப்படப்
 புறத்தும் விளக்குதல் போலப் புனியினின்
 நிம்மலைப் படிநிறை யேறியாந் கிளைக்குநர்
 தம்மைநீர் வருந்தலிர் சமீப மினியென
- ௪௫ நிம்ப நிழற்காற் றும்பெற வருளி
 யாதரித் தணைத்துடன் மேதக வேற்றலு
 மேறியாங் குறுமவர் தேறியின் புறுமா
 நன் லுவர் துனிர்கொலோ வென்னுவந்தழைத்தலிற்
 நென்முக குருபரன் புன்முறு வன்னனி
- ௫௦ வின்மலிர் திலங்குபப் பொன்முக மலர்ந்து
 போக்கொளித் தருள்சிவநீக்கைசெய்தைத் தெழுநீத்
 தருளியின் புறச்செலுத் தொருயெருஞ் செயலும்
 விளக்கலே யன்றிக் கிளத்தவே றுளதோ
 விடத்தின் கரிச விடத்தின விவிங்கத்
- ௫௫ தி நகத்தரு மேனிச் சிவபரஞ் சுடரே
 சீவர்க ஓர்ப்பற் காவன வேந்
 புரிசெயல் யாவும் வநுமையோ ரொன்றே
 றோக்கனு முள்ளந் தீக்கனன் மெழுகா
 யுருகியின் பமுதம்பருகுவர் பெரியர்—யானே
- ௬௦ யன்பறி வொழுக்க மென்பன வாதி
 நன்மையொன் றில்லா வன்மணக் கொடியே
 னிற்குறித் தினாகாக் கற்குறழ்கடையே—னாபினுந்

தாதையைக் கொன்று தாயைப் புணர்ந்தமா
பாதகற் கருளினின் மேதகு மிரக்கந்
சுரு தெரித்தருள் பரமவென் நீமை நோக்கா
தருத்திமுன் னாய திருத்தகு நலனெலாங்
குறையா தனித்தருள் கூட்டுக
கறையார் களத்தெங் கருணைமா கடலே. (கந)

கடலுமித்த காசினியோர் காசினிவா ராம
லுடனடுத்துப் போற்றவரு ஞம்பன்—விடமடுத்த
கண்டன் மணிவெற்பைக் கண்டுதொழார் கைதலைகால்
கண்டன் * செயலிழந்த காண். (கச)

காண்டன்னினைவா லுருவெளித்தோற்றமுன்கண்டுமகிழ்
பூண்டன் புறத்தழுஉங் காலுற்ற மின்றிப் புலர்ந்துநனி
பீண்டுங் கவலுமிவ் வேயுறழ் தோளியை மேவுகண்டாய்
மாண்டங் கிரத்தின வெற்பிசபூங்கொன்றைமாலையனே. (கரு)

ஈங்கோய்.

மாலய நரிமுனோர் சாலமிக் கருந்தவம்
விதியுளி யாற்றிமேற் பதவிபெற் றனரவ
ரப்பெரும் பதங்கணின் பொற்பதத் தன்புபூண்
டாற்றிய பூசனைப் பேற்றினு னீதரப்
ரு பெற்றதும் பேரிட ருற்றபோ துன்னை

* தன்செயல்—தனித்தனிச்சென்றியையும்.

- யடுத்துவந் திறைஞ்சி யிடுக்கணீத் துய்ந்திடப்
பெறலுமெஞ் ஞான்று மறவியின் றுன்னடிப்
பூசனை நாடொறு நேசரை யாதினி
தாற்றியே நின்னருட் பேற்றினை வேண்டி
க0 வீற்றுவிற் றத்தொழி லாற்றுமவ் வாற்றல்
பெற்றிருந் துஞற்றலு மற்றுனை மறந்திடி
னத்தொழிற் றலைமையு மகன்றிடு மென்பதுந்
தெரிந்துவைத் திருந்து மருந்துனை யாயநின்
வேதசி வாகம நீதியைக் கடந்தொரோர்
- கரு காற்புரி தீச்செயன் மீப்பெரி தாகவு
மதுதிரு வுளங்கொளாக் கதுமென மாற்றியப்
பாதக மொழிந்துயு மாதக வருளுந்
தடப்பெருங் கருனை யுடைப்பா னீயென
லுலகெலா முணர்ந்த நிலையதே யடியே
உ0 னாயினுங் கடையே னாயினும் பிழைபொறுத்
தேயருள் புரிவைநீ தாயினு மினியையென்
றுன்னடி யடைந்தே னென்னவை யொன்றுந்
திருவுளங் கொளாம லருள்கவெம் பெரும
வழுக்குமெய் யீதெனக் களித்தனை யத்தொடர்
உரு பிழுக்குறு செயலினு மிழுக்கினென் செய்கே
னதுவு நான் படற் பாலஆழாயினும்
பிழுக்கை வாரியும் பால்கொளும் பெற்றிபோற்
குற்றங்க ணீக்கிக் குணங்கொண் டருளுக
பிழைபுரிந் திடினுந் திருவடிப் பிழையேன்

- ௩௦ வழுக்கிவீ ஸ்ரீனுதின் நிருப்பெயர் வழுத்தலே
யல்ல்தொன் றறியே னருள்வதுன்பரமே—யதனற்
பெருமவென்வேட்கைமுற் றருளுகென் திரந்திலே
நூனக்கண் பாச முணராப் பரநிலை
நூனக்கண் கொண்டே நாடுகென் றருளிய
- ௩௧ மெய்கண்ட ஈருதிக் கைகண்ட வாய்மை
நோக்கியென் னூன நோக்கினை முடிய
மாசிருட் படல மோசக நீயவ்
வழுக்குநோய் முற்று மற்றொளி திகழ்வா
னெழுக்குமோர் மருந்தெனு முரைத்தகக் கண்
- ௪௦ கென்னையே யிடையறு துற்றோக்கிடுமா [கொண்
வருள்கவீ தொன்றே யமைபுமா லண்ண
ஹவகரை வருகென வலைதரு சாகையா
வினிதழைத் திம்மலைத் தனிமுதற் பரபனைக்
கண்டிகை தொழினுடன் விண்டுதும் பவமெலா
- ௪௧ மொருவா விற்பப் பெருவாழ்வு வுறுவீ
ரன்னது பெறுதற் கின்னல்செய் பவஞ்சத்
தொட்டா திருத்த லுறுதியிப் பழம்போல்
விட்டோய்ர் துய்கென விளம்பிநி தரிசனத்
துதாரணங் காட்டி ஈபுதே சித்தருள்
- ௫௦ சிவகுர வன்டோன் றவிர்திந் திருணி
யருக்கமண் டலந்தோய்ந் தளப்பரும்பெருமைசால்
விருக்கமுன் கொண்டு விளங்கு மாகத
மலைவீற் றிருந்தருள் வாது நாயக

மாகத வல்லி மனாள்

௫௫ குாகத மறையாக் கொண்டசே வகனே. (௧௬)

சேவடியே பற்றிச் சிறந்தார் திருக்கூட்டத்
தாவடியேன் சார்வா னருளுகியோ—முண்டுவ
னாயுமல னுமீங்கோ யண்ணலே யென்னைமறைத்
தேயுமல னுமறச்சாய்த் தின்று. (௧௭)

இன்றைந் திடர்ப்படு வார்சார் புறமையெனக்களித்தா
யன்றெனுந் சுத்தாத் துவிதசித் தாந்த வருணெறியே
நின்றவர் கூட்டம் விடாதுறச் சேர்த்தலு நிற்பாய்
தொன்றரு ளீங்கோய் மாகத வல்லி யுமாதவனே. (௧௮)

கடம்பந்துறை.

மாதவ னுந்திப் போதவ னுளம்வேட்
டாங்கருட் பதஞ்சிரத் தமையவைத் தருளிய
பின்னுயப் பிரமனை முன்னுற நோக்கி
யின்கொரு தீர்த்த மங்கிமா திரத்தூள

௫ சுதனைநீ சீரனோக தாரணம் புரிந்துரா
முற்றிலா முலையுட னுற்றுவிற் றிருந்துவாழ்
சிவாலயத் திருப்பணி தவாதியல் சித்திரைத்
திருவிழா நிதம்புரி தருசிவார்ச் சனைமுதற்
சிவசிய மப்பல திவனாறப் புரினென்
௨0 றருளியவ் விதமே புரிதாசு செய்தகிப்

- பவஞ்சங் கடந்து நிவந்தொளிர் பெரியரு
முலகுயும் பொருட்டர் நலன்முறை புரிதலே
வேண்டுமென் 'றுள்ளவா பூண்டுநின் றியற்றுவா
னாணைதந் தூக்கலே யாகவு மித்திறன்
- கரு பேணிலார் சிற்சிலர் மாணுமெய்ஞ் ஞான
முற்றுங்கை வந்ததா வெற்றுரை தந்தறி
வற்றுயர் சிவார்ச்சனை யாதிகெய் யாதிகழ்ந்
துணவுமுற் செயலா லுடல்வளர்த் திறுமாந்
தவ்வுள வறியமாட் டார்தமை மருட்டித்
- 20 திரிவரீண் டவர்க்குநீ புரிவதை யெவனோ-வவரோ
வஞ்சித் துண்டுடஇ மகிழன்மின் வஞ்சித்த
வெங்கு முளனொரு வன்காண்மென் றஞ்சி
யங்கங் குலைவ தறிவென் றிலக்கிய
செஞ்சொல் வினவாச் செவிடர்நீ மகவா
- 200 யெண்ணிரண்டாண்டுடனிருந்தருள்செயப்பெறும்
பெற்றியான் முழுத்துற வற்றவெண் காடரு
மியல்பு சனைமுத னியமமா திகளெலா
முடிந்தபின் கொல்கென மொழிந்ததுங் கேளார்
நடையறப் பெருந்துற வுடையவா கீசத்
- ௩0 திருவடி கருமறைப் பொருள்வடி சுருதியீ
லுண்பதன் முன்மலர் பறித்திட் டுணைதவர்
பிறத்திறந் துழன்று மறம்புரி பாதக
ரென்றரு ளிதுமுத லொன்றுமுய்த்துணரா-ரினைய
வெஞ்சுறாக் கொடிய வஞ்சகர் திறங்களைஇ

௩௫ மேற்கொண் டியற்றுசன் மார்க்க நித்திய
சிவார்ச்சனை யாது சிவசிய மங்களே
தவாதபே ரன்பிற் றளரா தினையா
துடலுங் காறுந் தொடர்புற வியற்றும்
பெருவாழ் வடியேற் கொருவா தருளுதி

௪௦ பகவநீ வடதிசை முகவனா யமர்தலின்
முத்தியொன் றேயலாற் புத்திதா ராய்கொ
லெனப்பரா முகரா யுனைப்பரா வுதலொரீஇ
நீங்குவார் தம்மையு மீங்குநீர் வம்மின்
புத்திசித் திகண்முத லெத்தகு பேறு

௪௫ நாமே தருதுநம் வாமேய் முற்றிலா
முலைபூர் வாபி முகத்தளா யமர்ந்தந்
நிலைதேற் றிடுமிது மலையா தோர்மி
னென்றங் கெவரையு நின்றண் கரமே
னீட்டி யழைத்தென நிமிர்தரு விடைக்கொடி

௫௦ சேட்டிகழந் தசைதிருச் செம்பொற் கோயிலின்
வீற்றிருந் தருளும்வெண் ணீற்றொளிமேனியெம்--
தத்துவங் கடந்துள முத்தரா யினுமோர் [பெரும
சிறிதரில் புரியினும் வறிதுறா துன்னாற்
றண்டனைப் படுவொன் றெண்டகு தூல்புக

௫௫ லத்திற னிதரிச னத்துணர்த் துதற்கே
நின்னில்வே ருகா மன்னிளஞ் சேய்குரு
முகத்தலாற் சிவநா லகத்துறு பொருளினே
மறைந்துகேட் படுதவ் வறங்கடை யாமென

விளக்குவா னுமைக்குரீ கிளத்துதா ரகப்பொருண்
 ௬0 மறைந்துகேட் டலுமுறை திறப்பிய செயலிஃ
 தாற்றுநீ மூகந் தேற்றுறு கெனவது
 தீர்தாத் தலமெலாஞ் சார்பொருவாமையி—னவ்வே
 ளீண்டுவர் தருந்தவம் பூண்டுனை நாடொறு
 மாசனை வறவருள் பூசனை புரிபவத்
 ௬௫ தேசனை புவந்துவந் * தாசனை யிடத்தனா
 யெடுத்தனைத் துச்சிமோந் தடுத்தமு கத்துவம்
 விடுத்தொழிந் தாரருண் மடுத்தனா னோசய
 மப்பொழு தனைய ஈபபா குமரந்
 குற்றதா விளக்கினா னோதய புரிப்பெயர்
 ௭0 பெற்றிட வருளியப் பிறங்குதண் கடம்பந்
 துறைவீற் றிருந்தரு டெய
 நறைவீற் றிருந்தசீ கண்டமா மணியே. (௭௬)

மணிகண்ட லீப வனத்தகண்டன் வாறோர்
 பணிகண்டன் மெய்கண்ட பன்னா—லணிகண்ட
 சைவசிக் தாந்த தவர்க்கருளு † நெஞ்சேனை
 நைவசிக் தாந்தவீரந்து நாடு. (௭௭)

நாடுவ தென்று முனையே நவில்வதுன் னுமங்களை
 பாடுவ துன்புகழ் கேட்பதுன் காதை பயில்வதுதொண்
 டெவ நின்றரு னோக்குங் கடம்பை பொருவனிவட்
 கூடுவ துன்கட ‡ னீடுவதாரருட்கொள்கையன்றே. (௭௮)

* ஆச—விரைவு. † நெஞ்சு அண்மைவிளி.

‡ நீடுவது—தாமசிப்பது.

இரத்தினசிரி.

- அன்றே மறைத்த தறிவை யிருண்மல
மேன்றே நனிநைந் திடர்ப்படு மெனியேற்
கழுக்குட லாதிக ளளிதது மேன்மேலும்
வழுக்கியீழ்ந் திடச்செயன் மரபுகொ லைபந்
தி) தனுமுத வியதரவ் வினைகளெஞ் சாவகை
நகர்னித் தருணெறி புகவுய்த் திடற்குரித்
தாஞ்செய லென்றியேல் வாஞ்சைபற் பலவா
யேய்ந்தப னெறிகளிற் பாய்ந்திடா தீர்த்துன்
னருணெறிப் புகுமா புரிதனின் கடனா
௪௦ நீயே சுதந்திர னாயேன் பரதந்
திரனெனப் புகனு லுரைபழு தன்றே
யாதவி னீயெனை யாட்டுவித் தாங்கலாற்
பேதையேற் கோர்செய லேதுமின் றென்று
மாட்டுவித் தாலா ரொருவரா டாதா
௧௫ ரென்றுயர் ஈருதியு மன்றவவ் வாய்மைமே
நின்றிலக் கிடுமாற் றென்றுதொட் டீர்த்தெனைத்
தன்வயப் படுத்தி மன்வயஞ் செய்மனத்
தின்வலி யளப்பரு நின்வலிக் கெதிர்கொ
லொருகண மேனு மொருவர் தென்னுடன்
௨௦ மருவிவீற் றிருந்தருள் பெருமெவன் சொல்கே
னென்னுட னிருந்தருணின்னெ னுழ்வலியையோர்
தன்னமு நோக்கா தின்னல்செய் வதையே

- தன்னொழி லாக்கொளு மென்றனி வன்மன
மின்றுகா றியான்செய் * நன்றிகொன் றந்தோ
- ௨௮) நின்னரு னெறிநின் றுன்னையே பேணி
யின்னறீர்ந் துய்துமென் றுன்னிகேர் நோக்கி
யின்புறுங் காலெனை வன்புசெய் தவாவுடன்
பசியற வுண்பவ ரசைவுற வலிந்திழுத்
துணவறப் புறஞ்செலுத் திணையறு பதகர்போல்
- ௩௦) வலிய விழுத்துப் புலனெறி புகுத்தி
நலியுமா புரிதனீ பலமுறை பார்த்தும்
வாளா விருத்திநின் னாளா மெளியேன்
மீளா தரற்றலுங் கேளாய் கொல்லோ
வெங்குஞ் செவியுடை யங்கண நின்னைச்
- ௩௩) சகல சீவ தயாநிதி யென்றே
நிகமவா கமமெலாம் பகர்தரு மதனா—னீயோ
வன்கண னல்லைமற் றென்கொல் பிறவெனிற்
றுன்புதுன் புற்றவர்க் கல்லது தோன்று
தாகவி னின்பமே தேகிரீ யான்படுந்
- ௪௦) துன்புணர்ந் திலையெனச் சோறுமா லெனிலோ
சருவஞ்ஞ னீயஞ் சாற்றவொண் னாதினி
யென்வினைச் செயலிது வெனிலது சடமே
நின்வழி டன்றி நிகழ்வுறு தொழிந்த
பிறவு. நிணையலாற் பேசொணு தல்லதூஉந்
- ௪௩) திருவுளங் கொளினி யொருவுறுப் பாதக

ஈனையு முண் டேகொலன் ஹனையுல களித்தரு-
கயற்கணி யினைய மயற்பெரும் பாதகற் [ளன்னை
சூய்வகை யருள்வதென் னுரையென வாண்டினி
தெய்வகை யாங்கணு மிழைத்தமா பாதகந்

௧௦ தளர்வுறு தலைப்பக் களைகண்வே நின்றி
வியக் கடவனை நேயத் தடுத்துநாங்
காத்தலே யன்றோ காப்பெனத் தக்க
தெனவிடை தந்தளித் தனக னுக்கிய
தடப்பெருங் கருணை யுடைப்பா னீயே

௧௧ யொடுங்கிடின் றடியேன் படுந்துய ராற்ற
மையினுரைத் தனன்பொறுத் துயுநெறி காண்பா
னருளுதி காட்டுவித் தாலா ரொருவர்
காணு தாரென மாணர் செந்தமிழ்த்
தெய்வச் சுருதி மெய்வைத் திலக்கலிற்

௧௨ கடுவினை புரிந்த கொடிய னாயினு
மவ்வினை மாற்றி யருள்கனின் னருண்முன்
னெவ்வினை யெனினு மிரியுமக் கணமே
யாதலின் ஈனைமுழு தகன்றிரண் டற்றுவாழ்
மாதரு பேரின் பேதக றுகர்ந்தாங்

௧௩ கலைவற விருக்குமா வருளுதி கரும்பார்
சூழலுமை பாகந் தழுவியெஞ் ஞான்று
மிடத்தின கிரிவீற் றிருந்து

கருந்தநிற் றுதவுங் கருணைவா ரிதியே. (௨௨)

வாரங் கழனிசுட்கும் வந்துதரி சித்தோர்க்கும்
வாரம் பணைக்கு மணிமலையே—நாரஞ்சேர்
வேணியார் பாணியார் மெய்யன்பர்க் கீதிறத்தல்
* வேணியார் பாணியா ரில். (உரு)

இலம்பக வாணுதல் வண்டார் குழலி யிடத்தமலை
வலம்பக வாங்குங் கரம்புயத் தாய்செம் மணிமலைய
னலம்பக வாவென் மனக்கற் குழைத்துன் னளினபதத்
தலம்பகவாகொளினன்றேயழகுநின்றான்மலர்க்கே. (உசு)

நங்கோய்.

மலவழுக் கறப்பெறீஇ யிலகரு ஞாந்துவாழ்
நலனுறற் கருந்தவ மலசகி தர்க்கே
யமையுமஃ தின்றி யீமையா தாகவி
னுமைநின திடப்பாங் குறற்கருந் தவமம்
ரு மரகதா சலத்திடை, வந்திருந் தாற்றிப்
பெற்றன ளென்ப மற்றவ ளபின்னையாய்
நிற்பிரி வில்லாச் சிற்சொரு பினியே
யாகவும் பின்னைபோன் றருந்தவம் புரிந்த
துலகெலா மெவ்வித நலனெலாம் வேண்டினு
க0 மினிதரு டலைமைத் தனிமுதற் பரமனீ
யேயெனும் வாய்மை நேயமுற் றுணரவும்
வேண்டுவார் வேண்டுவ வீண்டுபெற் றின்புற
லாண்டிரண் டற்றுவாழ் மாண்டகு பேரின்

- புறனவைக் குரியது நிறைசிவ தீக்கை
 ௧௩ முறைபுரி பூசனைத் திறனுற வியற்று
 மருந்தவச் செயலே யாகு மென்றெளி
 குணரவும் புரியருட் குணமலால் வேறென்
 னிம்முறை நீயுந் தென்முகத் வனாய்த்
 தெளித்தருள் செய்தனை கிளத்தரு மிதனையே
 ௧௪ காண்பா ராசெனு மாண்பார் தருகிருந்
 செந்தமிழ்ச் சுருகி யுந்தெளித் திலக்கிற்
 ரிவையெலா முணர்ந்துநின் னவையறு சேவடி க்
 நன்பொரு சிறிது மென்படை மேலில
 தென்செய் கோவெளி யன்செயல் யாதுமின்
 ௧௫ றுதவி லீயே யணைத்தருள் செயினலான்
 மேதக வருநினை வேறெனக் கின்று
 ல்,ரிவின்மார் சாமத் துறுகுண மிதுரிவன்ற
 ம்,ரிவிலா வியற்கைப் போரி வாதுய
 வெண்குணப் பெருந்தகாய் றண்குணத் தயாநீசு
 ௧௬ ரெய்ன யெடுத்தருள் வாயென வெளிவே
 றேதுவ தெவன்பான் பேசைநின் னடியே
 றிறைமுன் னடிமைநொன் டிடுமுறை யிடுதெயு
 முறைபு மொர்க்குணர் முதுக்குறை வில்லே
 னவடக்கல நின்ன்கே றிடைக்கல மல்லே
 ௧௭ னண்ணு லடைக்கல மாரே யடைக்கலம்
 பண்ணுர் மொழிமா கடி ல்லி பாகத்
 தொருவா வடைக்கல மொருவா னின் ப்

பெருவாழ் வுறுமா பேதையேற் கருளுதி
வளரொளி மரகத மலையென வழத்து

ச(1) மளவில்சீ ரீங்கோ யம்பொன லயத்திற்
பச்சொளி யிலிங்கப் படிவனாய்

முச்சகந் தொழவீற் றிருந்தருண் முதலே. (௨௫)

முதலேவாய் நாரியர்மான் மூழ்கியிந்நாள் காறும்
விதலையுற்றேன் போதுமினி மேற்பொன்—மதலைமதிச்
செஞ்சடையிங் கோய்வாழ் சிவனைநா யேன்புலன்க
ளஞ்சடையிங் கோய்வா னருள். (௨௬)

அருளா கரன்குக் கென்குரு வெங்குரு வண்ணலரும்
பொருளார் பதிகநக் கீர்வெண் பாமுதற் போற்றுகந்த
பெருமான் மரகத வீரங்கற் பரமன் பிரசமலர்
மருவார் திருவடிநாயேன்றலையுறவைப்பதென்றே (௨௭)

கடம்பந் துறை.

வையமில் வையமா வைகென வைத்துவா
னுய்யமற் றங்கமா வுவந்ததி லிவர்த்துரீ
யப்புர ரிபுவெனச் செப்பிடச் சென்றுமத்
தலைவர் மூவருக் கலைவில்பே ரருளே

௫ புரிந்ததென் பரம விரிந்ததின் கருணைச்
செயல்வகை யினைத்தென வியவுளர் தமக்கு
துனித்துணர் திறத்ததன் றெனத்தெளித்திடற்கோ
தெவ்வினைக் கோலமுந் திவ்விய வாராருட்
பௌவமே தருமெனுஞ் செவ்வியோர்த்திடற்கோ

- ௧௦ தெம்மலி தருமங் கம்மெலாங் கொண்டுநீ
யம்மலி கருவியொன் றும்மல ணுய்த்திடா
தசித்தனை வரையு நசித்திடப் புரிந்தது
நினைப்புமாத் திரையே யனைத்தையு மியற்றுந்
தனிப்பெரு வீரத் தினைத்தெளித் திடற்கோ
- ௧௧ நிகமா கமத்தலைச் சுகமா வீற்றிருந்
தருள்பெருஞ் சைவத் திருநெறி யுறுதற்
கமைத்தசோ பானமே யாயவே னையநெறி
நின்றவர் மேன்மேற் சென்றுறன் முறையலாற்
சிவரா சாங்கத் தவிர்தனி யாசா
- ௨௦ யெய்யெறி கருக்குமேற் செந்நெறிச் சைவ
நன்னெறி நின்றவர் மன்னதன் றீழ்ப்புகி
லந்நெறி நின்ற நன்னரு மிழந்து
கெடுவரென் பதுதேற் றிடுவது குறித்தோ
வின்ன தின்னவா றிபற்றுவை நீயென
- ௨௧ வென்னரு முணர்வரி துன்னருஞ் செயலே
யெச்செயல் செயினுநீ யச்செயல் யாவு
மாராட் செயலெனுஞ் சீருணர்த் திடற்கே
யாற்றரு நின்மறம் போற்றியென் றேத்தினர்
சிறறம் பலவநின் சீட்டுறப் பெற்றாள்
- ௩௦ கொற்றங் குடிவாழ் குருசிகா மணிமுதல்
தெவ்வெனப் போந்து முய்வரு ளுணைப்போற்
றந்த தன்குண னைத்தருக் குண்டெனு
முந்துரை கெற்றியாக் குந்துவிடும் படைபுடன்

- றுனறுபோக கோல நன்னுகொண்டேகிபு
 ௩௫ மிருதிருக் குமரருந் திருவருள் புரிந்தாட
 கொண்டஃ திலங்க மண்டுபே ராகுவஞ்
 சிகண்டிசே வலுமுள் ஞகநதவா கனங்கொடி
 யாக்கொண் டருளே யாகுமெச செயலுமென
 றோர்க்கு நூல்வாய்மை யுணர்த்தின ரீனைய
 ௪௦ விருவரு நீயு முருவபே தம்மலாற
 சொரூபமொன்றேயெனுந் துணிபுசெயசெயவினுந்
 தேற்றமே யாகலின் வீற்றுவிற் நிலங்குமம்
 மூர்த்திசந் நிதியெலா மூர்த்திமான் சொரூபமே
 பார்த்துநின் றுனைவழி பாடுசெய் நாயேற்
 ௪௫ கின்னருள் புரிந்துட னேன்னுகொண் டருளுதி
 யதுபெறற் குரிமைபெற் கிதுபொழு தின்றெனிற
 கதுமென யான்புரி முதுபெரும் பாதக
 மொன்றொன்று நோக்கி யொறுக்குதி யுன்னை
 யன்றியோர் சரணிலை யகில சரண்ணிய
 ௫௦ மாகா தற் றிரு வடிவுகொண் டுற்ற
 வாகீ சத் திரு வடிகள்வாய் டலர்ந்தரு
 யே சிவமண லோரினி தென்னுங்
 கமழ்கிருப் பதிகத் தமிழுமு தொழுக
 வண்கிருப் புயதத நீனமதுப பிஷிறறுந
 ௬௦ கடம்பந் துறைவாழ கண்ணுதால் கொன்றை
 வடம்பந் திக்கு மதிநதி லீனணிய
 னிருநித தோதி பெண்பெய வானுதந்

நெழிந்த முறங்கயல் விழிப்பெருங் தேவ்
வலனிற்ற தருணமங் கலமணி கந்தரி

௬௦ யருள மு தொழுதரு தெருணிற்ை மதிபுகத்
தமுதொடு தேன்கண் டாதிசே ரின்சொற்
சுமுதச் செவ்வாய்க் கீகாலவளைச செங்கை
முற்றிலா முலையுரை யுற்றுவிற்ை நிருந்தரு
ளிடப்பா கததெம் மிறைவ

௬௧ நடப்பா தசசெக நனினநா யகனே. (௦ ௪)

இரத்தினகிரி.

நாதாவா கீசமணி நான்மறைவ டித்தெடுத்த
போதானந் தப்பதிகப் புத்தமிர்தார்—காதா
மணியசல *சேகரீ வாழ்கெனவேரா சொல்லெண்
குணியசல சேகரீ கூறு. (௨ ௬)

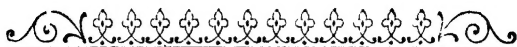
நங்கோய்.

கூற்றங் குமைத்த குரைகழற் றுமரைக கோமுத லீ
யேற்றம் பதாகைய லீங்கோ யிறைவ னெனக்களித்தி
சீற்றங் கொளுங்கூற் றெணையணு காத இறமுறுபா
தேற்றம்புரிநதுன்னடிக்கன்புறைகூரு திருவருளே (௧௦)
புத்தலாக் கா ப்பா கோயில் பொன்மணி யசல மீங்கோய்
முத்தலம் வாழி முற்றி லாமுலை முதலா மும்மைச்
சத்திகள வாழி யன்ன சத்தர்கள் வாழி யன்பர்
மெய்த்தவ நீறு கண்டி மீமைதையந் தெழுத்தும் வாழி

* சே-இடம்.

முத்தலநாயக மும்மணிக் கோவை

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதிதுணை,

திருவீங்கோய்நாதர் பதிகம்.

திருவனரு மீங்கோய்வாழ் சிவனேமெய் யறிவீன்பன்
ஹருவெனல்சோ மாக்கந்த முணர்த்தாங்குன் மரகதவெற்
பாதனவெற் பிடத்துவலத் தவைநாப்பட்ட கடம்பர்தளி
மருவவமர் திறந்தலத்தும் வயக்குதிரு வருண்மாண்போ (க)

பிறவிதொறுஞ் சென்றுலேந்து பெயராது வருந்துவதென்
மறவினையின் வலியெனினும் வள்ளானின் னீறுமணி
குறைவிலெழுத்தைந்துமுறைகொண்டியலென் வினைவலிக்கோ
ரறைகொடுத்தன்னறைகழலின்பருளுதியீங்கோயண்ணால் (உ)

வினைவலியின் னருள்வலியின் மிக்குள் தா துக்கமுற்றழந்
தினையுமெனையெடுத்தருளு மிரக்கமின்றோ கண்மணியே
யுனையிரக்க முதலென்ப துணர்த்துமே யீங்கோயி
லனைமரக தாம்பிகைபா லண்ணுன்முக் கட்கரும்பே. (ங)

ஈங்கோயின் மாமலைவா முழந்தாய்நின் னடைக்கலம்யான்
ஈங்கோய்வின் றினாந்தலையிவ் வேழையிட ரிரித்தருள்வாய்
தேங்கோதை மரகதத்தாய் திருப்பாகா விதழியளித்
தேங்கோதை வேணியனே திகழ்த்தருவின் மரகதமே. (ச)

மரகதமா மலைக்கொழுந்தாய் வாரந்துலகெ லாந்தேற்றும்
வரதமர கதவல்லி மணவாள விமாசலையின்
ஹருமுழு துங் கவர்ந்தனளே யோநினது சிவவிங்கத்
திருவருவ மரகதமே திகழ்தரவீற் றிருப்பதென்னே. (ஐ)

சேயரெலாம் தாயரிடஞ் சென்றெளிதிற் றந்துறைசொற்
 றுயபயன் கோடலுல காசரணை யூதலினின்
 றாபசிவ லிங்கவுருத் தூஉமர கதமாயீங்
 கோயமர்தி யோரினருள் கூறுவதென் குணக்குன்றே. (௬)

காலியினிற் கடம்பர்தளிக் கண்ணுதலைப் பணிந்துச்சி
 வேலையிரத் தினகிரியின் விழைந்திறைஞ்சிக் குறுமுனியின்
 மாலைபினிற் றொழக்க்தவ மறைத்தலினீ யாய்வணங்கற்
 பாலையெனு மீங்கோயொம் பாரினருள் பகர்வெளிசீதா. (௭)

என்செய்கே னென்றுபுறத் திறைஞ்சுகுறு முனிக்கருளி
 நின்செய்கை யினுவாகி னீகொண்ட யுருமாழி
 நன்செய்நதி படிந்தீயாய் நண்ணிவணங் கென்றநுநு
 முன்செய்கை யீங்கோயி லு மரபதியீங் குறைப்பெளிசீதா. (௮)

சத்திசிவ மிரண்டுருவச் சார்பினிற் றம் வேறாயும்
 புத்தலர்மா மணம்சீபாலப் பொருளொன்றே யெண்ணேரோர்னா
 வித்திடவே யாகதத்தாய் மேனியுமின் மேனியுமோர்
 சுத்தமர கதவொளியே னுலக்கினையிங் கோய்ச்சுடரே. (௯)

நீறுமணி யைந்தெழுத்து நேசசிவ பூசைமுதற்
 கூறுநிய மங்கண்முறை கொண்டினைம தொடுத்திந்நாள்
 காறுநின் தருள்விழைந்தேன் கையனெனு முய்யுநிலை
 வேறிலையிங் கோய்லிமல வினைதபுத்திங் கெனையருளாய் (௧௦)

அறிவொழுக்க நிறைகல்வி யாதியிலேன் பாதகன்யான்
 கறையொழித்த பெரியர்செயல் கண்டெனாநின் பூசாதி
 முறையியற்று மெனக்கவைமம் முதியர்செய லாயமுற்றச்
 குறைவகற்றி யருளாயிங் கோயமரெம் பெருமானே. (௧௧)

திருவிங்கோய்நாதர் பதிகம்
 முற்றுப்பெற்றது.

உ பிழை திருத்தம்.

முத்தலநாயக மும்மணிக் கோவை.

பக்கம்	பா.	வரி	பிழை	திருத்தம்
15	10	20	மோக்க	மோக்கமுந்
17	“	22	யிற்தொனெ	யிற்தொன
23	16	6	துஞற்றலு	துஞற்றலு
24	„	8	மோசகனீயவ்	மோசகனீயவ்
27	19	11	முற்றிலா	முற்றிலா
திருவிங்கோய் நாதர்பதிகம்.				
2	9	2	யென்னேரோர்	யென்னேரோர்